

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.-C. Halleux i L. Van den Broeck, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) — Paszporty biometryczne zawierające odciski palców — Brak wydania wskazanych paszportów w terminie przewidzianym w rozporządzeniu

Sentencja

1) Nie wykonując w przepisany terminie wymogów technicznych dotyczących wydania paszportów biometrycznych zawierających odciski palców Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 156 z 1.6.2013.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-653/13)

(2014/C 93/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia, E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE w związku z niepodjęciem wszystkich działań koniecznych do zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie C-297/08, w którym stwierdzono, że Republika Włoska, nie podejmując w odniesieniu do regionu Kamapania wszystkich działań koniecznych do zapewnienia odzyskiwania lub unieszkodliwiania odpadów bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu i bez szkodenia środowisku, a w szczególności nie tworząc odpowiedniej zintegrowanej sieci urządzeń do unieszkodliwiania odpadów, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 4 i 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE (¹) z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów;

— zasądzenie od Republiki Włoskiej na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 256 819,20 EUR

dziennie (lub 85 606,40 EUR dziennie za każdy rodzaj urządzeń), pomniejszonej ewentualnie o kwotę wynikającą z proponowanej formuły stopniowego zmniejszania, poczynwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia całkowitego wykonania wyroku w sprawie C-297/08;

— zasądzenie od Republiki Włoskiej na rzecz Komisji ryczałtu, którego wysokość wynika z pomnożenia kwoty dziennej w wysokości 28 089,60 EUR przez liczbę dni trwania naruszenia od dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-297/08 do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie,

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Włoska nie podjęła działań koniecznych do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-297/08. Proponowana kara (okresowa kara pieniężna oraz ryczałt) zostanie dostosowana do ciężaru naruszenia oraz jego czasu trwania z uwzględnieniem konieczności zapewnienia odstrasżającego charakteru kary celem uniknięcia powtórnych naruszeń.

(¹) Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 11, s. 9)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalia) w dniu 16 grudnia 2013 r. — Estado português przeciwko masie upadłościowej Banco Privado Português SA, w likwidacji

(Sprawa C-667/13)

(2014/C 93/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal do Comércio de Lisboa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Estado português.

Strona pozwana: Masa upadłościowa Banco Privado Português SA, w likwidacji.

Pytania prejudycjalne

1) Czy decyzja (¹) obciążona jest brakiem uzasadnienia ze względu na to, że:

a) nie wskazuje powodu, dla którego gwarancja ustanowiona przez państwo portugalskie ma wpływ na handel pomiędzy państwami członkowskimi?

b) nie wyjaśnia powodu, dla którego pomoc przyznana w formie gwarancji, która w pierwszej chwili została uznana za objętą zakresem art. 107 ust. 3, obecnie została uznana za sprzeczną ze wspólnym rynkiem?